

Troia Rhoeteo quem subter litore tellus
 ereptum nostris obterit ex oculis.
 alloquar, audiero numquam tua facta loquentem,
 10 numquam ego te, vita frater amabilior,
 aspiciam posthac; at certe semper amabo,
 semper maesta tua carmina morte canam,
 qualia sub densis ramorum concinit umbris
 Daulias absumpti fata gemens Itylei) –
 15 sed tamen in tantis maeroribus, Ortale, mitto
 haec expressa tibi carmina Battiadae,
 ne tua dicta vagis nequiquam credita ventis
 effluxisse meo forte putes animo.
 ut missum sponsi furtivo munere malum
 20 procurrit casto virginis e gremio,
 quod miserae oblitae molli sub veste locatum,
 dum adventu matris prosilit, excutitur;
 atque illud prono praeceps agitur decursu,
 huic manat tristi conscius ore rubor.

66

Omnia qui magni dispexit lumina mundi,
 qui stellarum ortus comperit atque obitus,
 flammeus ut rapidi solis nitor obscuretur,
 ut cedant certis sidera temporibus,
 5 ut Triviam furtim sub Latmia saxa relegans